

„ Има, пріятели мои, има най послѣдно изрядно, благоприятно и благоугодно срѣдство ! Не ся ли намѣрва нѣкой който да прѣдпочита юначиштѣ добродѣтель повече отъ живота ? Нека той да принесе себеси като жъртва за спасеніе на народа и Вишній който прѣдаде единородныйтъ си сынъ за спасеніе на челоувѣческий родъ, ще благослови прѣдпріятіето му. „

Жителитѣ на Кале споглѣваха ся мълчаливо. Всички одобриха думитѣ на управителя си, но не ся намѣри ни единъ да ся рѣши да приеме мученичеството си. Шампіеръ като видѣ че неможахъ да направятъ нѣкое рѣшеніе, продължи да говори така:

„ Много ничтоженъ быхъ ся показалъ, любезны мои съграждане, да побуждамъ другитѣ да изложатъ животътъ си, ако самъ азъ не имахъ себе си прѣдопрѣдѣленъ за такъвъ край, но счетохъ съвсѣмъ за неприлично и непристойно нѣщо да лишъ нѣкого отъ тѣзи почести който ще земе тойзи който своеволно бы принеслъ